

1884-12-01

þÿ £ ¬ » À¹ 3 3/4 - ± Á . 4 0

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10252>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΣΑΛΠΙΓΓΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΠΟΛΙΤΙΚΟΚΑΤΥΡΙΚΗ

ΕΒΔΟΜΑΛΙΑ.

ΕΤΟΣ Α.

ΑΡΙΘ. 40.

Συνδρομή υποχρεωτική ετήσια προπληρωτέα εν Κύπρω Σελ. 8. 'Εν τῷ ἔξωτερικῷ Σελ. 12.

* Ἄρθρα σύμφωνα τῷ προγράμματι τῆς "ΣΑΛΠΙΓΓΟΣ" καταχωρίζονται δωρεάν. Εἰδοποιήσεις καὶ διατριβαὶ κατ' ἀποκοπὴν.

Πᾶσα ἀποστολὴ ἀφορῶσα τὴν "ΣΑΛΠΙΓΓΑ" δεῖν νὰ διευθύνηται τῷ Συντάκτῃ Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΩΙ εἰς Λεμεσό.

Editor S. HOURMOUZIOS LIMASSOL.

Μὴ πρᾶττε ἔργα τῶν ὁποίων ἡ δημοσίευσίς σοι προξενεῖ ἐντροπήν, διότι γρήγορα ἢ ἀργὰ θὰ φανερωθῶσι.

ΚΥΠΡΟΣ.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ.

1, ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1884.

ΠΕΡΙ ΝΟΜΙΣΜΑΤΟΣ.

(συνέχεια)

Ὅφειλε εἶπομεν ἐν τῷ παρελθόντι ἀριθμῷ ἡ Κυβέρνησις νὰ διασαφήσῃ τὰ ἐξῆς ζητήματα, τὰ ὁποῖα βασανίζουσι τὰς συνειδήσεις ὄλων τῶν Κυπρίων:

1. Πόσαι χιλιάδες ἐκόπησαν χαλκίων γροσίων πρὸς χρῆσιν τῆς Κύπρου;

2. Ἡ πραγματικὴ ἀξία 180 τοιούτων χαλκίων γροσίων, μόλις εἶνε ἴση μὲ τὸ ἐν πέμπτῳ τῆς χρυσοῦς ἀγγλικῆς λίρας, τὴν δὲ μεγάλην αὐτὴν ζημίαν τὴν ὑφίσταται ἐννοεῖται ὁ φορολογούμενος Κύπριος τὴν μεγάλην ὁμοῦ αὐτὴν ὠφέλειαν ποῖον ταμεῖον τὴν ὠφελεῖται;

3. Ὅταν ἡ Κυβέρνησις εἶνε ἐλευθέρη νὰ κόπητ ὁ π ὅ τ ε θ έ λ ε ι και δ - σ α θ έ λ ε ι χαλκίνα νομίσματα τὰ ὁποῖα ἔξω τῆς Κύπρου δὲν ἔχουν πέρασιν, αἱ δὲ 98 χιλ. λίραι πρὸς τὴν Τούρκίαν καὶ κάμμιν εἰκοσαρξάν χιλ. μισθοὶ τῶν ἑπαλλήλων πὴνρόνονται εἰς χρυσίον, δὲν θὰ καταστήσουν οἱ Κύπριοι νὰ μείνωσι φορτωμένοι σακιά γεμάτα ἀπὸ χάλκωμα μόνον τὸ ὁποῖον οὐδὲ νὲ στυμπώσῃ τὰς τρύπας τῶν μαγειρικῶν σκευῶν δὲν κάμνει;

Κατόπιν τῶν τριῶν τούτων ζητημάτων ἔρχεται καὶ τέταρτον, τὸ καὶ σπουδαιότερον. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἡ Ἀγγλία ἤθελεν ἀφήσῃ τὴν Κύπρον, ποῖος ὀφείλει νὰ μᾶς δώσῃ πίσω τὰς χρυσᾶς μᾶς λίρας καὶ νὰ πάρῃ τὰ χαλκωματικά του αὐτά;

Ἴδού αἱ σκέψεις καὶ τὰ ἀληθῆ αἷτια

διὰ τὰ ὅποια δὲν θέλει τὸ διαμέρισμα Λεμεσοῦ—Πάφου νὰ δεχθῇ τὴν νέαν διατίμησιν τῶν χρυσῶν καὶ ἀργυρῶν νομισμάτων ἣτις ὡς φρονεῖ θὰ γίνῃ ἀφορμὴ νὰ εἰσαχθῇ χαλκονόμισμα πολὺ. Ἀλλὰ τὰς αἰτίας σκέψεις εἶχον καὶ ἔχουν καὶ τὰ λοιπὰ διαμερίσματα Λευκωσίας, Λάρνακος, Κυρηνείας δὲν ἠδύνατο ὁμοῦ νὰ ἀντισταθῶσιν ἔκτοτε, διότι εὐρέθη νὰ ἔχη τὴν αὐτὴν διατίμησιν τὸ νόμισμα. Φρονούμεν δὲ ὅτι, εἴτε γίνῃ δεκτὴ καὶ ὑπὸ τοῦ διαμερίσματος Λεμεσοῦ ἡ νέα διατίμησις, εἴτε ὄχι, οἱ Βουλευταὶ ὀφείλου ἐν τῇ προσεχεῖ τοῦ Νομοθ. συνέδῳ νὰ ἐρωτήσωσιν ἐπισημῶς τὴν Κυβέρνησιν ἐπὶ τῶν ρηθέντων ζητημάτων, τὰ ὁποῖα ἔχουν μεγίστην σπουδαιότητα διὰ τὴν Νῆσον.

Εἶπομεν ἐν τοῖς ἔμπροσθεν ὅτι εἶνε ὅλως χωριστὸν τὸ ζήτημα ἂν ἡ παραδοχὴ τῆς τοιαύτης διατιμήσεως τῶν νομισμάτων θὰ ὠφελήσῃ ἢ μὴ τοὺς κατοίκους τοῦ διαμερίσματος καὶ ὅτι ἔχομεν τὴν ιδέαν εἰς ἣν καὶ ἐπιμένομεν ὅτι οὐδεμίαν βλάβην ἀλλὰ ὠφέλειαν θὰ προξενήσῃ. Μ' ὅλας τὰς συζητήσεις καὶ φωνᾶς, οὐδεμίαν σαφῆ ιδέαν πραγματικῆς ζημίας ἠκούσαμεν, εἰμὴ μόνον ὅτι ἡ ὠ φ έ λ ε ι α , καὶ αὐτὴ μικρά, θὰ μεταβῇ ἀπὸ ὀλιγωτέρους εἰς περισσοτέρους καὶ τίποτε ἄλλο· πολλάκις μάλιστα ἠκούσαμεν διὰ μίαν καὶ τὴν αὐτὴν συναλλαγὴν νὰ μεμψιμοιροῦν καὶ τὰ δύο ἐνεχόμενα πρόσωπα εἶτι θὰ ζημιωθῶν τοσοῦτον αἱ συζητήσεις εἶνε ἀβάσιμοι. Ὁ χρεώστης Γιάννης π. γ. λέγει, αμ' ἐδάνεισεν ὁ Κώνστας 20 λίρας καὶ τὰς

ἐξώδευσα πρὸς 132 γρ. τὴν αὐτὴν ποσὴν τῶν δώσω 180 τὴν καθε μίαν, δὲν εἶνε ζημία μου;» ὁ δανειστής Κώνστας λέγει «ἐδάνεισα τὸν Γιάννην 20 λίρας ὅταν ἐτιμῶντο 132 γροσία τὴν αὐτὴν ποσὴν δώσω 180, δὲν εἶνε ζημία μου;» Πιθανὸν νὰ ἤμεθα ἐσφαλμένοι καὶ νὰ ὑπάρχουν σημεῖα τινὰ εἰς τὰ ὁποῖα φαίνεται καθαρὰ ἡ ζημία, καὶ τὰ ὁποῖα εἰμὲι εἰσέτι δὲν ἐνοήσαμεν, ἀλλὰ νομίζομεν ἔτι-ἔπου ὑπάρχει ζημία εἰς τὸ ἐν πρόσωπον, ἔπεται ὅτι ὑπάρχει ὠφέλεια εἰς τὸ ἄλλο· τὸ δὲ ζήτημα εἶνε νὰ ἐξετασθῇ πόσοι ὠφελούντο πρῶν, καὶ πόσοι θὰ ὠφελῶνται εἰς τὸ μετὰ ταῦτα.

Οὐτε τὸ ὅτι θὰ γίνῃ ἀφορμὴ ἡ ὑψωσις αὐτῆ τῶν νομισμάτων νὰ εἰσυχθῇ εἰς τὸ διαμέρισμα ἀρκετὸν χαλκονόμισμα πκραδεχόμεθα· διότι τοῦτο ἠδύνατο μάλιστα τὴν νῦν νὰ γίνῃ ὅτε 9 Cyprus ἀνταλλασσόμενα δι' ἐνὸς σελληνίου ἐξωδεδόνται ἐν τῷ διαμερίσματι Λεμεσοῦ ὡς 6 γροσία καὶ 30 παράδες, ἐνῶ τὸ σελλινιον τιμᾶται 6½ μόνον γροσία· χάριν λοιπὸν κερδοσκοπίας ἠδύνατο πᾶς τις νὰ προμηθεύῃ χαλκίνα γροσία καὶ νὰ κερδίῃ οὕτως εἰς πᾶσιν λίραν 3 γροσ. γερὰ διότι τίς τάχα ἐκ τοῦ διαμερίσματος τούτου δὲν δέχεται τὰς γροσάρας αὐτὰς ὡς τριαντάρας ὄσας καὶ ἂν τῷ ἔδιδέ τις; Πιστεύομεν ὅτι κατὰ τι θὰ αὐξηθῇ τὸ χαλκονόμισμα διὰ νὰ ἀντικαταστήσῃ μερικὰ μικρὰ ἀργυρὰ νομίσματα τὰ ὁποῖα εἰς τὰ ἄλλα διαμερίσματα δὲν εἶνε γνωστὰ καὶ ἀπὸ τὰ ὁποῖα εἶνε γεμάτη ἡ Λεμεσός· ἀλλὰ μήπως δὲν εἶνε ἀναγκαῖα; μήπως καθ' ἐκάστην δὲν αἰσθα-

νόμιστα τὴν μεγάλην ἀνάγκην τῶν λεπτῶν νομισμάτων;

Πολλοὶ ἠὲ χαριστήθησαν κἄπως ἐκ τῆς προκηρύξεως τῆς Ὀθωμ. Αὐτοκρ. Τραπεζῆς ὅτι δέχεται χαλκονόμισμα ν' ἀνταλλάσῃ ἀντὶ χρυσῶν νομισμάτων, ἀλλὰ, λέγουν, πιθανόν νὰ ἦνε προσωρινή αὐτὴ ἡ ἀπόφασις τῆς Τραπεζῆς ἕως οὗ κατορθωθῇ ὁ σκοπὸς τῆς Κυβερνήσεως, καὶ μετὰ ταῦτα νὰ παύσῃ ἀπὸ τοῦ νὰ τ' ἀνταλλάσῃ. Ἡμεῖς νομίζομεν ἔτι οὐδέποτε θὰ παύσῃ, διότι, φρονοῦμεν ὅτι, μόλις θὰ εἰσέρχεται τις νὰ παραδίδῃ χαλκονόμισμα καὶ νὰ λαμβάνῃ χρυσόν, καὶ θὰ εἰσέρχεται κατόπιν τοῦ ἄλλου νὰ λαμβάνῃ τὸν χαλκὸν καὶ νὰ δίδῃ χρυσόν.

Ἐν τούτοις νομίζομεν ὅτι οἱ Ἀξιότιμοι Βουλευταὶ τῆς νήσου ἐν τῇ πρῶσῃ συνόδῳ, μεταξὺ τῶν ἄλλων σπουδαίων ζητημάτων περὶ ὧν θὰ συζητήσωσιν ἐν τῇ Βουλῇ ἐν οἷς καὶ τὸ σπουδαιότατον ἀληθῶς καὶ ἀναγκαιότατον διὰ τὸν τόπον περὶ ἀγροφυλάκων, διὰ τοῦ ὁποίου ἡ προσγενησομένη ὠφέλεια ἔσεται ἀνεκτίμητος, πρέπει ὡς εἶπομεν νὰ κατατάξωσι καὶ τὸ περὶ χαλκονομίσματος, εἴτε κατορθωθῇ ἡ ὑψωσις τοῦ νομισματος καὶ ἐν τοῖς δυοῖν διχμερίσμασιν εἴτε μὴ περὶ τοῦ ποσοῦ τοῦ ὁποίου πρέπει νὰ γίνῃ εἰδός τι συμβάσεως, διότι μᾶς φοβίζεται πολὺ τὸ κατηραμένον ποσὸν τῶν 98 λιλ. λιρῶν τὸ ὁποῖον κατ' ἔπος ἐξάγεται τῆς Κύπρου εἰς χρυσόν.

Τοιαῦτα λοιπὸν αἱ φιλονεικίαι, αἱ συζητήσεις, οἱ θόρυβοι καὶ αἱ φωναὶ περὶ τοῦ νομισματος. Ἐγὼ, ξεύρετε; ἂν μοῦ ἤκουεν ἡ Κυβέρνησις (μὰ τ' αὐτιά της εἶνε πέτσενα) θὰ τὴν ἐσυμβούλευα ἀντὶ νὰ προσπαθῇ καὶ καλὰ νὰ μᾶς πολλύνῃ τὰ γρόσια μέσα τὴν τζέπην χωρὶς νὰ βάλωμεν μέσα τίποτε, κ' ἡμεῖς οἱ ἀχάριστοι νὰ μὴ τὸ θέλωμεν, καὶ νὰ φωνάζωμεν κρόλας, νὰ προσπαθῆσῃ μὲ κείνας τὰς μηχανὰς της νὰ μᾶς κάμῃ τετράγωνον τὸ νόμισμα ἀντὶ τοῦ νὰι στοργγύλον καὶ κυλᾶ σὰν τὸν διάβολον καὶ δὲν συναίγεται.

ΟΙ ΠΕΤΟΥΦΑΔΕΣ.

Τοῦτο μᾶς ἔλειπεν ὁ λαὸς νομίζει, φαίνεται, ὅτι ὅταν ἕνας ἄνθρωπος ἐν δάσκαλος, πρέπει νὰ γνωρίζῃ ὅλα τὰ μυστήρια, καὶ νὰ λύῃ καὶ νὰ διαλύῃ ὅλα τὰ σαντανώματα. Ἐνας συνδρομητὴς μᾶς Λεμησσιος μᾶς γράφει καὶ μᾶς ζητεῖ τὴν λύσιν τῶν ἐξῆς ἀποριῶν του. θὰ προσπαθῶμεν λοιπὸν νὰ καθησυχάσωμεν τὸν ἄνθρωπον, διότι εἶνε κριμα νὰ βασανίζηται ἐκεῖνος μὲ ἀπορίας, εἰς

ἐποχὴν καθ' ἣν οὐδεμία πλεον ἀπορία ὑπάρχει. . . .

Ἀπορία α'. Ἐνῶ ὁ Ἐξοχ. Διοικητὴς μᾶς λέγει ὅτι ὁ ἀνεβασμὸς τῆς μονέδας εἶνε ὠφέλιμον πρᾶγμα, διατί ἀνεβάζετον ἐπὶ Τουρκίας μόνον ἔταν ἡτο εὐκαιρος καὶ ὁ Βασιλικὸς χαρὼν καὶ τὰ πουγκιά μᾶς;

Λύσις. Τὰ Τουρκικὰ πρᾶγματα εἶνε Τουρκικὰ, καὶ τὰ Ἑγγλέζικα Ἑγγλέζικα. εἶνε ὅπως διόλου διαφορετικὰ καὶ ἀντίστροφα. δὲν βλέπεις π. χ. ὅτι τὸ ἐν κ κ ρ εἰς τὸ Τουρκικὸν σημαίνει εἰσαῖσὺ σ τ ρ α θ ὁ ς [μὲ συμπάθειον] ἐνῶ εἰς τὸ Ἀγγλικὸν σημαίνει εὐχαριστῶ σοῦ π ο λ λ ᾶ. Ἄρα λοιπὸν ὅτι ἔφερεν τότε ἡ δυστυχία, ἡ τὴν δυστυχίαν, σήμερον θὰ φέρῃ τὴν εὐτυχίαν. Δὲν βλέπεις ὅτι εἰς τὴν Λάρνακα καὶ Σκάλαν ποῦναι ὑψωμένον τὸ νόμισμα, πῶς ἐσυνείθισε μὲ τοὺς ππαράδες, τόσον κλάδ ὁ κόσμος καὶ τοὺς ἡγάπησεν, ὥστε ἐγάλασαν ταῖς πάγκαις, καὶ ταῖς ἔρριψαν π ρ α κ μ ᾶ ν τὰ σπήτια τους καὶ ἔλαβαν ππαράδες ποῦ, ἂν δυνηθῆς νὰ μετρήσῃς τὰ βολίκια τους, δύνασαι ναῦρης καὶ τὸν λογαριασμὸν;

Ἀπορία β'. Διατί ἐνῶ κηρύττει ἡ Κυβέρνησις ὅτι θὰ βιάσῃ, τὸν λόσμον σ τ ἔ ρ ἰ σ τ ε μ ἔ ς νὰ παζαρίζῃ μὲ ριάλες, ἔπειτα ὁ Διοικητὴς Λεμησσοῦ περιφέρεται καὶ παρακαλεῖ τοὺς χωρικοὺς νὰ δεχθῶσι τὸν ἀνεβασμὸν, καὶ προσκαλεῖ ἔ ν α ἔ ν α Λεμησσιον εἰς τὸ γραφεῖόν του καὶ τὸν παρακαλεῖ νὰ ὑπογράψῃ συνυποσχετικὸν ὅτι ἐγκρίνει τὸν ἀνεβασμὸν;

Λύσις. Ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις ἐπρόσταξε καὶ δὲν ἐπαρακάλεν. Αἱ Κυβερνήσεις τῆς Εὐρώπης παρακαλοῦν καὶ δὲν προστάζουν. ἡγοῦν ὁ λαὸς ἐκεῖ βάλλει ἀντιπροσώπους καὶ οἱ ἀντιπρόσωποι αὐτοὶ σύμφωνα μὲ τὴν θέλησιν καὶ εὐχαρίστησιν τοῦ λαοῦ κάμνουν νόμους διὰ κάθε πρᾶγμα καὶ γίνονται. Ἐπειδὴ ὁμως ἡ τωρινὴ Κυβέρνησις μᾶς εἶνε Ἑρμαφρόδιτος, δηλαδὴ Τουρκοἰαγγλική, κἀμνει καὶ τὰ δρό' ποῦ τὴν μῖαν ἔχει τὴν ράβδον ἔς τὸ χέρι καὶ προστάζει, ποῦ τὴν ἄλλην ἔχει τὸ χέρι ἔς τὸ στήθος καὶ παρακαλεῖ. Ἐκατάλαβες;

Ἀπορία γ'. Τὰ χαρτιά ποῦ ἐτοιχοκόλλησεν ἡ Κυβέρνησις, λέγουν εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ὅτι «ἡ Κυβέρνησις θὰ πράξῃ ὅ, τι δύναται ὅπως ἐκβιάσῃ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς προκηρύξεως τῆς Βασιλίσσης τῆς ἀπὸ 2 Μαΐου 1882.» σὲ ἐρωτῶ λοιπὸν Βασίλισσα καὶ Κυβέρνησις τῆς Κύπρου τόσον δύνανται ἡτοῖ νὰ παρακαλοῦν; δεύτερον. Ἐπὶ πῶς ἡ ἐπίσημος ἡ σχεδὸν ἐπίσημος ἀγγλικὴ ἐφημερίς, λέγει ὅτι ἐκ τῆς ἀναγνώσεως τῆς

Κυβερνητικῆς ἀγγελίας μόνον τόσον ἐκατάλαβεν ὅτι δὲν ἐννοεῖ ἡ Κυβέρνησις νὰ ἀναγκάσῃ τὸν κόσμον νὰ δεχθῇ τὴν ριάλαν της ἂν δὲν θέλῃ, καὶ ὅτι οὔτε τὸ δικαστήριον εἰμπορεῖ νὰ τὸ κάμῃ;

Λύσις. Ὡ ω ω! μὰ μᾶς πιάνεις βλέπω ψηλὰ ψηλὰ καὶ μᾶς ἐσκοτίσεις. Ἀκουτε τέλος πάντων τί ἐγὼ ἐννοῶ ὅτι θὰ συμβαίη. Φαίνεται ὅτι διὰ νὰ κάμῃ ἐκείνη τὴν προκήρυξιν τότε ἡ Βασίλισσα, θὰ τῆς ἔγραφε κάνας ἀπ' ἐδῶ ὅτι ὁ λαὸς ὡς συνειθισμένος καὶ ἡγαπημένος σὰν ἀδελφία μὲ ταῖς ριάλας θὰ ἐλυπεῖτο κατὰ—καρδα ἂν τοῖ τὰς ἐσθήκωναν, καὶ ἡ Βασίλισσα ἔπραξε κατὰ τὴν δῆθεν ἐπιθυμίαν τοῦ λαοῦ. Ὅταν ὁμως ἦλθεν ἡ προκήρυξις, καὶ ἡ Λεμησσοῦ καὶ τὰ χωριά της ἐσηκώθησαν ἔς τὸ ποδάρι καὶ ἐτηλεγράφησαν εἰς τὴν Βασίλισσαν ὅτι δὲν θέλουν τὴν ριάλαν, τότε ἦλθεν ἄλλη προσταγὴ τῆς Βασιλίσσης «νὰ μείνου τὰ πρᾶγματα καθὼς τὰ θέλει ὁ λαός.» ἐνθυμῆσαι τοῦτο ποῦ τὸ ἐκήρυξεν ὁ τότε Διοικητὴς Λεμησσοῦ κ. Οὐάρεν; Σήμερον λοιπὸν ἐπειδὴ πρόκειται διὰ τὸ συμφορον τῶν οἱ Ἀγγλοὶ ὑπάλληλοι τῆς Κύπρου νὰ πράξουν ἐναντίον τῆς νεωτέρας αὐτῆς διαταγῆς τῆς Βασιλίσσης, ζητοῦν ὑπογραφὰς νὰ στείλουν εἰς τὴν Λόνδραν (καθὼς μυρίζει ἡ δουλειὰ δὲν ξεύρω καὶ σήγουρα) ὅτι τὸ τηλεγράφημα ἐκεῖνο ποῦ ἐστάλη τότε ἡτο γ ρ α γ ν ἰ σ ἰ, καὶ ἰδοὺ ὅτι ὁ λαὸς ἀγαπᾷ πολλὰ ταῖς ριάλας διὰ νὰ γεμώνη τὸ μμάτι του ἀπὸ ππαρὰν, σὰν τὰ παιδιὰ ποῦ θέλουν νὰ κρατοῦν πολλὰ πολλὰ λιλιὰ.

Ἀπορία δ'. Ἐνῶ εἰς ἐμὲ ἐπαρουσιάσθη μία ἀναφορὰ ἐναντίον τοῦ ἀνεβασμοῦ καὶ ὑπέγραφα κ' ἐγὼ τριανοσιοστὰς ἐξηκοστὸς, καὶ ἐδόθησαν δεκάδες ἀναφοραὶ ἀπὸ τὰ χωριά διὰ τὸν ἴδιον σκοπὸν, διατί ἡ ἀγγλικὴ ἐφημερίς λέγει μὲ τὸν θετικώτερον τρόπον ὅτι «χάρις εἰς τὴν δραστηρίαν ἐνέργειαν τοῦ Διοικητοῦ Λεμησσοῦ ὅλαι αἱ τάξεις συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς ἀγορᾶς παρεδέχθησαν ὡς βάσιν τὸ χαλκινὸν νόμισμα;»

Λύσις. Ἡ ἐγγλέζικη ἐφημερίδα ὅσα γράφει τὰ γράφει ὄχι διὰ σὲ καὶ δι' ἐμὲ τοὺς Κυπριώτας, ἀλλὰ διὰ τοὺς Ἀγγλοὺς τῆς Λόνδρας ποῦνε μακρὰ. . . Ἐπειτα ἐκεῖνος ποῦ γράφει τὰ ἀνωτέρω, κύριον σκοπὸν εἶχε νὰ εἴπῃ ὅτι ὁ Διοικητὴς μᾶς εἶνε δ ρ α σ τ ἦ ρ ἰ ο ς καὶ δ η μ ὀ φ ἰ λ ἦ ς καὶ εἶνε μὲν ταιούτος, ἀλλ' εἶνε ἀνάγκη καὶ νὰ τὸ πῇ κάνας. Ἄριον ἂν τοῦ κατεβῇ νὰ πῇ καὶ τὸν Ἀστυνόμον μᾶς δραστήριον ποῖον φοβᾶται; δύνασαι σὺ νὰ τοῦ κάμῃς τίποτε;

Ἀπορία ε'. Ἐνῶ ὅλος ὁ κόσμος λέγει πῶς ἡ ἀγγλικὴ ἐφημερίς γράφεται ἀπὸ ὑπαλλήλου (ποῖός τὸ λέγει ἀδελφέ

τούτο; ἀπὸ Κομπανιάν· ὄχι ὑπαλλήλους) καὶ ἀκόμη ἓνας γραμματισμένος, μὴν φορὰν ἔλεγεν ὅτι ὁ ἐκδότης τῆς δὲν γνωρίζει νὰ γράφῃ ἀγγλικά, διὰ τί διαβεβαιοῖ εἰς τὸ νέον τῆς φύλλον ὅτι εἶνε ὅλα ἰδικά του, καὶ τὰ κύρια ἄρθρα;

Αὔσις. "Ὀφ! ἐμπέριεψα μαζί σου τόν σον πράγμα ἀδελφὲ καὶ θέλεις νὰ σοῦ τὸ λῦσον κινύλας; Καὶ ὅταν ὁ περίφημος Γρόττι ἔγραψε τὴν ἱστορίαν του, ἐὰν ἔγραφε πάνω τὸ ὄνομα τοῦ κύριου Σάββα π. χ. ποῦ τὰ μουσικοῦδρα μὲ τί δικαίωμα ἓνας ἄλλος εἴμπορουσε νὰ φωνάζῃ; Τί ἐκέρδισε τάχα ὁ Ἰσαὰκ ὅταν ἐγνώρισε μάλιστα τὴν φωνὴν τοῦ Ἰακώβ ἀφοῦ αὐτὸς ἐβεβαίωσε πῶς ἦτον ὁ Ἰσαῦ, ὁ δὲ ἀληθὴς Ἰσαῦ δὲν ἦτο παρών; δὲν τὸν εὐλόγησεν ὡς Ἰσαῦ; Εὐλόγησον λοιπὸν καὶ σὺ κτ' ἄρῃς' τον.

Διὰ τοῦ τελευταίου ἀγγλικοῦ ἀτμοπλοίου ἀνεχώρησεν ἐκ Λεμησοῦ δι' Ἀλεξάνδρειαν πρὸς ἀναζήτησιν κρείττονος τύχης ὁ ἐντιμὸς καὶ χρηστοῦθης νέος κ. Βασιλεῖος Ματθαίου τέως διευθυντῆς τοῦ τυπογραφείου «Ἀληθείας.» Τελειόφυτος ὢν τοῦ Σχολαρχείου Λεμησοῦ, κάτοχος δὲ τῆς Γαλλικῆς καὶ Ἀγγλικῆς γλώσσης, καὶ τῆς διπλογραφίας, πρὸ πάντων δὲ τὴν τιμιότητα, τὴν χρηστοῦθειαν καὶ τὴν περὶ τὸ ἔργον του δραστηριότητα ὡς ἀριστὰ ἐφόδια καὶ συστατικὰ κεκτημένος ὁ κάλλιστος οὗτος νέος, ἐλπίζει, καὶ σὺν τούτῳ ἄπικτες οἱ φίλοι του, ὅτι θὰ τύχῃ τῆς εὐγενοῦς καὶ γενναίας ὑποστηρίξεως καὶ προστασίας τῶν ἐν Αἰγύπτῳ ὁμογενῶν. Εὐχόμεθα τῷ ἀξιαγαπήτῳ νέῳ νὰ τύχῃ παρὰ τῆς εὐγενοῦς ἐκεῖνης κοινωνίας ἀναλόγου τῶν προτερημάτων του ἀμοιβῆς, ὅπερ ἐστὶν αἴσιον καὶ εὐτυχὲς μέλλον.

ΦΥΡΔΗΝ ΜΙΓΔΗΝ.

Ἀνέγνωμεν τὸν ἀριθμὸν τοῦ «Χωριάτου» εὐφυοῦς σατυρικῆς ἐφημερίδος ἧτις ἤρξατο ἐκδοδομένη ἐν Λάρνακι.

Ἄς τοῦ ταῖς θάλωμεν ταῖς εὐχαῖς μας,
νὰ μᾶς ὑπάρξῃ πικροτέλειος,
γὰρ νὰ μᾶς ψάλλῃ ταῖς προκοπαῖς μας
ὡς Ἰσραὴλ καὶ τῆς ἀληθινῆς.
μὰ τὸ βουρκοῦδι τοῦ τὸ καμένον,
ἂν δὲν τοῦ τῶχουσι τρυπημένον
τζεινὲς ποῦ ξέρει, ποῦ τὸ χωριὸν τοῦ
πῶς θὰ χωρήσῃ τόσαις δουλειαῖς
ν' ἀνακατῶν τῶσαις φουλακίαις.
φρόντισε γυμῆ μου μὴν σακκοῦλλα
φάρδος καὶ μακρὸς νάχη μεγάλον
ἂν θὲν νὰ θάλλῃ; τζει μέσα οὐλλα,
τὰ ἔργα ὄλων μικρῶν μεγάλων.

Κύριον καὶ Σεβαστὸν Δημαρχεῖν!

Μοῦ γράφουν πολλοί, καὶ μοῦ λέγουν ἄλλοι τόσοι, νὰ σοῦ γράψω καὶ νὰ σὲ παρακαλέσω ἐγὼ ποῦ πιάθουν τόπον ἢ παρακάλεσαι; μοῦ, καὶ ὅ, τι σοῦ πῶ ἀμέσως τὴν ἐπιτύσαν τὸ κάμνεις [;; ; !!!] ὅτι εἰς ἄλλας πόλεις συνήθως τὰ φανάρια τὰ βάλλον ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ὅπου τὰ σωκάκια εἶνε στενὰ καὶ δύσβατα. Ἐκεῖ λοιπὸν ποῦ εἶνε τὸ μαγαζὶ τοῦ κ. Στυλιανοῦ τοῦ Καβουροράχου ποῦ εἶνε τρίοδος καὶ στενὴ, διατὶ δὲν βαλλεῖς ἐν φανάρει νὰ φέγγῃ ἔκκεινος οἱ ὅποιοι περνοῦν ἀπὸ τὸ μέρος ἐκεῖνο καὶ οἱ ὅποιοι ἐπειδὴ εἶνε καὶ τὰ σωκάκια χαλασμένα μεσ' τὸσον σκότος, νομίζουν ὅτι εἰσέρχονται εἰς τὰ ὑπόγεια τῆς Ἱερᾶς ἐξετάσεως· καὶ ἄλλοι πατοῦν μεσ' τὰ νερά, ἄλλοι σκοντάπτουν καὶ πίπτουν χαμαὶ κλ. κλ.; εἶνε κτ' αὐτὸ μέτρον οἰκονομικόν; βγάλτε τὸ κεῖ ποῦναι ἴσα τὰ σωκάκια καὶ βάλτε ἐκεῖ ποῦ εἶνε τὸσον ἀναγκαῖον· μὰ αἰωνίως βρὲ ἀδελφὲ πρέπει ἐγὼ νὰ σᾶς συμβουλεύω;

Λεμησοῦ 28)10 Δεκεμβρίου 84.

Φίλε Σαλπιγκτά!

Ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 39 φύλλῳ τῆς «Σαλπιγκτῆς» ἀνέγνωμεν ὑπὸ τὴν ὑπογραφήν «Νέος ὑπάλληλος τῆς Ἀστυνομίας σας» ὅτι ὀφείλομεν νὰ γράψωμεν καὶ διὰ τὰς μητέρας ἐκεῖνας κλίτινες «ἑορτάζουν καθ' ἑκάστην τὴν ἑορτὴν τοῦ Βάκχου καὶ με κλειστοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ στόμα ἀνοιχτὸν ὑβρίζουν αἰσχρῶς τὰς θυγατέρας των» κτλ.

Διαβεβαιούμεν τὸν ἀξιότιμον τοῦτον νέον ὑπάλληλον τῆς ἀστυνομίας σας, ὅτι δὲν εἶνε βέβαιον δυνατὸν νὰ γνωρίζωμεν ὅλα ὅσα συμβαίνουν, καὶ ὀφείλει νὰ τὸ ξέρῃ τοῦτο διότι δὲν εἶνε πολὺ δύσκολον· ἄλλως δὲν θὰ τὸ παρελείπωμεν πρὸς σωφρονισμόν μάλιστα τῶν τοιούτων μητέρων καὶ ἀποχὴν τούτων ἀπὸ τῆς αἰσχρᾶς μέθης καὶ οἰνοποσίας, τῆς ἀποίας φρικτὰ, αἰσχρὰ καὶ ἀποτρόπαια τὰ ἀποτελέσματα.

Διαβεβαιούμεν προσέτι τὸν ἀξιότιμον τοῦτον νέον ὑπάλληλον τῆς ἀστυνομίας σας, ὅτι μεγάλως θὰ μᾶς ἐχαροποιεῖ ἂν ἤθελεν εὐαρεστηθῆ νὰ μᾶς δώσῃ τὴν γνωριμίαν του καθότι ἂς βεβαιωθῆ ὅτι λίαν θὰ μᾶς ἦναι χρήσιμος.

Ὁ γνωστός σας Ν.

Λάρνακι τῆ 7 Δεκεμβρίου 84.

Φίλε Σαλπιγκτά.

Τάγγ Τάγγ Τάγγ Τάγγ Τάγγ.

Πλήρης κωδιονοκρουσία ἀφύπνησε τοὺς συμπολίτας μας τὴν νύκτα τῆς παρελθούσης τρίτης πρὸς τὴν τετάρτην πυρκαϊὰ ἐκ ραγεῖσα ἐν τῷ πιεστηρίῳ τοῦ κυρίου Π. Κ. Θεμιστοκλέους ἠπειλεῖ μεγάλην καταστροφήν ἐπὶ τῶν ἐμπορευμάτων τὰ ὅποια εὐρίσκοντο ἐν αὐτῷ.

Τὸ συνωστισμένον πλῆθος περιέμενε μετ' ἀγωνίας τοὺς θριάμβους τῶν πολυειδῶν ἀντικλιῶν τοῦ Δημαρχείου, ἀλλ' ἐπειδὴ ἦσαν αὐταὶ ἀργοκίνητοι καὶ ἔπρεπε νὰ ἀλειφῶσιν οἱ τροχοὶ των μὲ λάδι, καὶ ἐπειδὴ τὸ λάδι ἦτο ἐπικίνδυνον ἐς τὴν φωτιάν, ἔδωκαν ὁ λως διόλου ἀπέρασιν.

Οἱ νυκτοφυλακὲς (πεσβάντιδες) θελήσαντες νὰ προλάβωσι τὸ κακόν, ἔπαθον ἀπὸ ληθαργίαν, μόνον εἰς ἐκ τῶν 00001 οἵτινες φυλάττουσιν τὴν ἀγοράν, ἐφαίνετο περιφερόμενος καὶ ἠρώτα περιέργως ποῦ τὸ κακόν γεννᾶται.

Οἱ ἀτυχηματικοὶ σκοποὶ αὐτόκλητοι θὰ ἐγίνοντο ὀλοκαύτωμα τοῦ πυρός ἂν ἐγκαίρως δὲν ἐσυλλογίζοντο, ὅτι ἀνωτέραν διαταγὴν δὲν εἶχον νὰ σώσωσι περιουτίας ξένας.

Ἀσημενοῦσα εὐκόλως ἢ πόλις τοὺς κόπους καὶ ἀγῶνας οὓς κατέβαλε τό τε Δημαρχεῖον, Πεσβάντιδες καὶ λοιποὶ, δὲν δύναται, νὰ παρέλθῃ ἐν σιγῇ τὰς ἀτομικὰς θυσίας καὶ τὴν αὐταπάρνησιν ἣν ἔδειξαν τὸ μηχανικὸν τμήμα προεξάρχοντος τοῦ κυρίου Κάνιγγις, ὁ ἀξιότιμος Διοικητῆς ὅστις οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν ἐπαύσατο δίδων σωτηρίους διαταγὰς καὶ ἡ ἀστυνομικὴ Ἀρχὴ ἧτις δὲν ὑπεχώρησεν εἰς τίποτε. Δικαίως λοιπὸν ἀπονέμεται αὐτοῖς τὰς ἐγκυρδίας εὐχαριστίας μας.

Κυρὰ Ἐπιτροπὴ τοῦ Ἀγ. Λαζάρου. Ἐπειδὴ ὀλίγον φροντίζεις περὶ τῆς ἀηθίας ἣν προξενεῖ εἰς τὸ δημόσιον ἡ παρουσία τοῦ φρενοβλαβοῦς Διάκου ὃν διατηρεῖς, σᾶς λέγομεν ὅτι ἀρκεῖ πλέον τὸ ἀναποφάσιτόν σας, ὅπως ἀποστείλῃτε τοῦτον εἰς τι φρενοκομείον καὶ ἂν ἀμφιβέβητε εἰς τὰ οἰκονομικά σας, κηρύξατε τοῦτο ἀμέσως, καὶ ἡ πόλις ἀνατιθεταὶ τῷ ἀξιότιμῳ συμπολίτῃ κ. Κυζιδῆ τὴν εἰσπραξίαν ἐράνου, ὅπως ἀποστείλῃ αὐτὸν ὅπου δεῖ καὶ ἡ τε κοινωνία ἀπαλλαγῇ λυπηρᾶς θέας καὶ ὁ σεβαστὸς κληρὸς τοῦ ἐμμέσου ἐμπαιγμοῦ, ὅστις γίνεται τῷ Διάκῳ ὑπὸ ἄλλοθρήσκων.

Καλῶς μᾶς ὤρισαν αἱ ἀξιότιμοι Παρθεναγωγοὶ εὐχόμεθα αὐταῖς συντόμους προόδους.

Τελευταία ὥρα. Τηλεγραφικὴ εἰδήσις.

Αὐστηρικὴ παρατηρήσις γίνονται ὑπὸ τοῦ Δημοτικοῦ συμβουλίου ἵνα διατηρηθῇ ἡ καθαριότης τῆς πόλεως. Ἄδίκως ἐφυλακίσθησαν!!! πολλοὶ πολῖται, πατήσαντες ἐξ ἀπροσεξίας τὰ λαχανικὰ παντοπωλίου τινὸς τολμήσαντος νὰ ἀπλώσῃ ταῦτα ἐπὶ τοῦ νέου πεζοδρομίου ἀνήκοντος τῷ δημοσίῳ καὶ ἂν τὸ ἐν λόγῳ πεζοδρόμιον εἶνε ἰδιοκτησία τοῦ ἰδιοκτῆτου τοῦ μαγαζιῶ ὀφείλει νομίζω ὁ δήμος νὰ μὴ ἐξωδεύσῃ τίποτε διὰ τὸ κτίσιμον.

Κύριοι τὰ ριάλια τοῦ δήμου ἐξοδεύονται
διὰ τὸν δῆμον λέγει ἡ παροιμία, καὶ ὄχι
ὅπως θέλει τὸ κκέφι τοῦ Ἀρρορρορχουτος.

Ττούρκις.

Λεμησσοῦ 26)8 Δεκεμβρίου 84.

Φίλε Σαλπικτὰ !

Δέν μου λέγεις, παρακαλῶ, καὶ τι τζέβενα
πού ἐβγήκαν τώρα στοὶ μεϊτάνιν, πού εὔρη-
καν αὐτὸ τὸ φούσκωμα καὶ τὸ καμάρι ; Ἄ-
παντὰς ἓνα ἐξ αὐτῶν καὶ τὸν χαιρετὰς ὄνο-
μαστί, ἐκεῖνος σὲ χαιρετὰς μετὴν κλίσιν τῆς
κεφαλῆς, ὡς ἓνας ἵππος (μετὴν συμπάθειο) κλί-
νει τὴν κεφαλὴν διὰ τῆς ἐλξέως τοῦ χαλι-
νοῦ. Ἄπαντὰς ἄλλον οὔτε κἄν σὲ ζεύρει ἂν
ὕπαρχης στὸν κόσμον. Ἄλλον τὸ ἴδιον καὶ
οὕτω καθεξῆς. Πού ἀρά γε νὰ στηρίζουν αὐ-
τὴν τὴν ἑπαρσιν ; εἰς τὸν πλοῦτόν των ; χα !
χα ! χασα ! εἰς τὴν παιδείαν των ; Ἄλλ’
ἀρά γε, σὲ ἐρωτῶ, ἡ παιδεία καθιστὰ τοῦς
ἀνθρώπους ὑπερηφάνους, ἀπροσίτους, ἀπρο-
σαμίλους, ἐγωιστὰς κτλ. κτλ ; Ὅχι βέβαια
θὰ μοῦ εἴπης. Καὶ δὲν μου λέγεις, ὅτι ἡ
παιδεία ἄλλους μὲν βλάπτει, ἄλλους δ’
ὠφελεῖ ;

Ρολόγι.

Ἄπ. Σ. Κάμνε καὶ σὺ τὸ ἴδιον φίλε μου·
ἢ φοβεῖσαι μήπως ὀνομασθῆς καὶ σὺ ἵππος ;
ἄλλ’ ἀφοῦ τὸ κακὸν γενικεύεται δικαίως σὺ νὰ
ἐξαιρηθῆς ; μανιάν πού μοῦ τὴν ἔχεις καὶ σὺ
μὲ τὸ χαιρετίσμα !!!

Κυθραία 14)26, 11, 84.

Φίλε κ. Συντάκτα τῆς “Σάλπιγγος”.

Παραβολικῶς ἱμιλιῶν ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς,
οὗ τὸ ὄνομα, καθ’ ὅ ὁπαδοὶ του, φέρομεν
καὶ ἡμεῖς, εἶπεν ὅτι “Ἀνθρώπος βασιλεὺς
θεωρήσας λογ)μόν μετὰ τῶν δούλων του, ηὐ-
ρέε τινα τούτων ὀφείλοντα μύρια τάλαντα
δηλ. 2, 307, 692 λίρας Ἀγγλίας καὶ ἐ-
πειδὴ δὲν εἶχεν οὗτος νὰ ἀποδώσῃ τὸ ὀφλη-
μα, προσέταξεν ὁ βασιλεὺς νὰ πωληθῆ αὐ-
τὸς τε καὶ ἡ γυνὴ του καὶ τὰ τέκνα του καὶ
πάντα ὅσα εἶχε διὰ νὰ ἀποδοθῆ τὸ ὀφειλό-
μενον. Ἐπειδὴ ὁμοῦς ὁ δούλος ἐκεῖνος προ-
σέπεσε καὶ προσκυνήσας αὐτὸν εἶπε: Κύριε
μακροθύμησον εἰς ἐμὲ καὶ πάντα θέλω σοὶ
ἀποδώσῃ· σπλαγχνισθεὶς ὁ κύριος αὐτοῦ,
ἀπέλυσεν αὐτὸν καὶ τὸ δάνειον ἀφῆκεν εἰς
αὐτόν.” Ἀγαθὸς πραγματικῶς ὁ βασιλεὺς
οὗτος καὶ μακροθύμος, καὶ πάντες οἱ χρι-
στιανοὶ ἡγεμόνες κριταὶ καὶ δικασταὶ ὀφεί-
λουσι νὰ ἔχωσι τοῦτον ὑπογραμμὸν καὶ τύ-
πον, ἀλλ’ ὅπως τὸ ἐναντίον βλέπομεν σήμε-
ρον· διότι ὀφείλων τις Κυθραιώτης, ἐνοικια-
στής μύλου, ποσότητὰ τινα χρημάτων κατε-
δικάσθη νὰ πωλήσῃ, οὐχὶ βέβαια τὴν γυναι-

κα καὶ τὰ τέκνα του, καθ’ ὅτι τοῦτο ἀντί-
κειται εἰς τὸ φιλόανθρωπον καὶ ἀνεξίκακον
πνεῦμα τοῦ Εὐαγγελίου, ἀλλὰ τὰ φορέματά
του πάντα ὅσα εἶχε, πλὴν ἐκείνων ἀπερ’ ἐφό-
ρει αἱ δὲ παρατηρήσεις καὶ ἱκεσίαι τῶν ἐγ-
χωρίων του πρὸς ὑπεράσπισίν του, οὐδὲν ἔ-
σχυσαν ἀπέναντι τῶν ἐκτελεστῶν τῆς Κυβερ-
νητικῆς ταύτης ἐντολῆς. Ὄντως αἰὼν φῶ-
των. ὁ δέκατος ἑννατος αἰὼν. ©.

Η ΕΛΕΗΜΟΣΥΝΗ ΕΝ ΚΡΥΠΤΩ.

Εἶναι νυκτιὰ τρομακτικὴ
ὁ ἀνεμος μουγκρίζει
καὶ κάπου κάπου ἀστραπή
γῆν κί’ οὐρανὸν φωτίζει.

Τὴν ἀστραπὴν ἀκολουθεῖ
φρικτὴ θροντὴ ἐπίσης
καὶ κάθε πλάσμα νὰ κρυφθῆ
ζητᾶ, διότ’ ἡ φύσις

Ἦνωσεν ὅλα τρομερὰ
τὸ πᾶν νὰ μετατρέψῃ,
ποταμοὺς ἔβρεχε νερά
τὴν γῆν νὰ καταστρέψῃ.

Σ’ τῆς ἀστραπῆς τὸ λαμπρὸν
φῶς, βλέπει τις ἐν πλάσμα
νὰ περπατῆ μετ’ ἄλπηρον
βῆμα, ὡς νὰ τὸν φάσμα.

Φθάνει σὲ σπῆτι πτωχικὸ
καὶ μισοχαλασμένο,
διὰ νὰ δώσῃ ψυχικὸ
σὲ πλάσμα πεινασμένο.

Ἐκεῖ ἔπο μὲν χαρμαδιὰ
βλέπει χαμὰ γυρμένα
γυναῖκα μὲν μετὰ παιδιὰ
ἀγγελόκαμομένα.

Γυμνὰ ἐτρέμαν τὰ πτωχὰ
τὸ κρῦο, κί’ ἀπὸ πείνῃ
φιλί, καὶ δάκρυ μοναχὰ
διδ’ ἢ Μάνα σ’ ἐκεῖνα.

Τὰ δύστηνα μετὰ τὰ φυλλιά
τῆς Μάνας τοὺς χωρταίνου
κί’ εἰς τὴν γυμνῆς τῆς ἀγκαλιὰ
πλαγιάζουσι καὶ ζεσταίνουσι.

Τῆς Μάνας πλὴν τὴν προσοχὴν
ἐλκύει πρᾶγμα ἓνα
κί’ ἀφίγει τὰ παιδιὰ μ’ εὐχὴν
ὅς τὴν γῆν ἐξαπλωμένα.

Καὶ τρέχει τότε μετὰ χαρὰ
ἐκεῖ . . . βλέπει ριμμένα

γρούσῃ νομίσματ’ ἀργυρὰ,
κί’ ἐνδύματα ραμμένα

Διὰ τοὺς τρεῖς, καὶ ἀπαλὰ
σκεπάσματα ἀκόμα
εὔρεθησαν ἐκεῖ πολλὰ,
ἐπάνω εἰς τὸ χῶμα.

Εὐχαριστεῖ τὸς ἐκ ψυχῆς
τὸν Πλάστην ἢ καυμένην
κί’ ὄμοιον τοὺς ἔκαμ’ εὐτυχεῖς
εἰς νύκτα τρομασμένην.

Εἶναι τικνὴν σπαρτακτικὴ,
ἀγία πλὴν συγχρόνως
νὰ βλέπῃ τις πού κατοικεῖ
ὅ τῷ χῶμα καὶ ὁ πόνος.

Λευκωσία

E. M.

ΕΜΠΟΡΙΚΑ Λεμησσοῦ.

(λίρα Ἀγγλίας Γρ. 132.)

Κατὰ τὸ ἐφθήμερον τοῦτο τὰ [κρασία
ἐπωλήθησαν ἀναλόγως τῆς ποιότητος,
ἀπὸ 40 μέχρι 130 γρ. τὸ γομάρι.

Ρακὴ 19 βαθμ. ἢ ὁκὰ 1 καὶ 30
Σταφίδα μαύρη 30—35]40

Χαρούπις τὸ χαλεπικὸν καντάρι γρ.
80 εἰς τὰς ἀποθήκας
λάδι νέον ἢ λίτρα (2½ ὄν.) γρ. 13—16

Λευκωσίας (λίρα ἀγγλ. Γρ. 182.)
ὁ σῆτος τὸ κοιλὸν (22 ὄν.) Γρ. 18—20.
ἢ κριθῆ ,, [16 ὄν.] 11—12.
κρέας βοδινοῦ ἢ ὁκὰ γρ. 10—11
,, προβατίσιον ,, 11—12
λάδι νέον ἢ λίτρα ,, 16—17

Αἶνιγμα 39.

Ἀκέφαλον ἐπάνω σου ὦ ἀναγνώττω κεῖ
μαι,
ὀλόκληρον δ’ ἡ κορωνίς τῶν ποιητῶν θὰ
ἦμαι.

Πρόβλημα ε’.

Ἐχόν τις γρούσια εἰς δύο βαλάντια, εἰ-
πεν· ἂν ἐκ τοῦ πρώτου μεταβιβάσω εἰς τὸ
β’. βαλάντιον 16 γρούσια, τότε τὰ τοῦ δευ-
τέρου τούτου βαλάντιου τὰ γρούσια διπλασιάζ-
ονται. Ἐὰν ὁμοῦς ἀντὶ τούτου μεταβιβά-
σω ἐκ τοῦ δευτέρου εἰς τὸ πρῶτον 16 γρούσια,
τότε καὶ εἰς τὰ δύο βαλάντια ὁ ἀριθμὸς τῶν
γρούσιων θὰ ἦνε ὁ αὐτός. Πόσα λοιπὸν γρού-
σια περιεῖχε τὸ α’. καὶ πόσα τὸ β’. βα-
λάντιον;

Ἐκ τοῦ τυπογραφείου ἢ ΚΥΠΡΟΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΝΙΚΟΠΟΥΛΟΥ ἐν Λευκωσίᾳ.